

«ΝΟΜΟΣ, ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ»

Με οδηγό το... δόγμα «νόμος, τάξη και ασφάλεια» θα επιχειρήσει να συσπειρώσει τη «γαλάζια» κοινοτική βάση ο Αντώνης Σαμαράς. Ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, στο finish της εκλογικής αναμέτρησης, θα προσπαθήσει να κερδίσει την... ψυχική και την ψήφο των σκληρών δεξιών ψηφοφόρων, οι οποίοι έχουν ανοίξει διάυλο επαφής με τους «Ανεξάρτητους Έλληνες» του Πάνου Καμμένου, τον «ΛΑΟΣ» του Γιώργου Καρατζαφέρη και τη «Χρυσή Αυγή», που πλαγιοκοπούν το χώρο των συντηρητικών Ελλήνων πολιτών. Για να κόψει αυτόν τον διάυλο, θα δώσει την ύστατη πολιτική μάχη ο Α. Σαμαράς, ο οποίος ρίχνει γέφυρες στους «νοικοκυ-ραίους», θέλοντας να εξασφαλίσει την εκλογική τους στήριξη.

Στην ατζέντα του Αντώνη Σαμαρά τα επόμενα προεκλογικά 24ωρα, θα τεθούν ως ύψιστη προτεραιότητα η ενίσχυση του αισθήματος της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, η αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης, η απέλαση λαθρομεταναστών κ.ά. Πρόκειται για στρατηγική επιλογή που έχει ως στόχο επίσης να πείσει την αστική τάξη ότι ο Αντώνης Σαμαράς μπορεί να διαμορφώσει συνθήκες κοινωνικής ηρεμίας και πολιτικής σταθερότητας την επόμενη ημέρα, έστω και με πιο αυστηρή και σκληρή πολιτική δημόσιας τάξης και ασφάλειας...

ΠΟΣΟ ΘΑ ΕΠΗΡΕΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ;

Οι γαλλικές εκλογές αφορούν όλη την Ευρώπη. Και όχι μόνο. Αφορούν άμεσα και την Ελλάδα. Οι δύο υποψήφιοι έχουν διαφορετικό προσανατολισμό. Ο Νικολά Σαρκοζι συνδέεται με μία σχέση συνεργασίας με τη Γερμανίδα καγκελάριο. Κύριο χαρακτηριστικό της συνεργασίας αυτής, η λιτότητα. Ο Φρανσουά Ολάντ υποστηρίζει την αναθεώρηση του Δημοσιονομικού Συμφώνου, με άμεση συνέπεια, σε περίπτωση εκλογής του, να ζητήσει την επαναδιαπραγματεύσή του.

Σε περίπτωση λοιπόν επικράτησης του Φ. Ολάντ, πιστεύεται ότι θα υπάρξει αμφισβήτηση του μοντέλου αντιμετώπισης της κρίσης στην Ελλάδα, στο μέτρο που αυτό δεν έχει συμπληρωθεί με μέτρα στήριξης της ανάπτυξης. Έτσι, ενδεχομένως να προκληθεί επαναδιαπραγματεύση του Δημοσιονομικού Συμφώνου, έμπνευσης «Μερκοζι», το οποίο υπέγραψαν πρόσφατα 25 κράτη-μέλη

Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό βέβαια, μπορεί να μη χαροποιήσει ιδιαίτερα τη Γερμανίδα καγκελάριο, θα αποτελέσει όμως σημαντική βοήθεια σε χώρες όπως η Ελλάδα. Και τούτο γιατί ο Φ. Ολάντ, σε περίπτωση εκλογής του, θα επιδιώξει να συμπεριλάβει στο Σύμφωνο νέα στοιχεία, όπως η ανάπτυξη και η απασχόληση, ούτως ώστε τούτο να μην περιλαμβάνει μόνο επιταγές περιορισμού του δημοσίου ελλείμματος, όπως συμβαίνει τώρα, υπό τη σημερινή του μορφή. Τα παραπάνω ενισχύονται και από τις τελευταίες δηλώσεις του Φ. Ολάντ, που αφορούσαν την Ελλάδα και υπήρξαν πολύ σαφείς. Ο σοσιαλιστής υποψήφιος δήλωσε ότι η Ελλάδα «σήμερα βιώνει μια πολύ βαθιά ύφεση και δεν αντέχει άλλο. Όσες θυσιές και να κάνει, δεν θα έχουν αποτελέσματα σε ό,τι αφορά τη μείωση του ελλείμματος». Για τον λόγο αυτό, πρόσθεσε, πρέπει να τη βοηθήσουμε να επιστρέψει στην ανάπτυξη και να ελαφρυνθούν τα βάρη της

ΟΛΗ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ!

Θα μπορούσε κάποιος να μιλήσει για την τραγωδία ενός πολιτικού στελέχους, το οποίο παραι-

για να κυβερνήσει την Ελλάδα και πάντως υπήρξε για πολλά χρόνια, από το 1974 μέχρι το 2000, κεντρικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, με πρωταγωνιστικό, καθοριστικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις όλης εκείνης της περιόδου, με πάρα πολύ μεγάλη πολιτική ισχύ, με κεντρικό ρόλο σε όλες τις εξελίξεις.

Κάποιοι άλλοι επισημαίνουν ότι δεν του άξιζε ένα τέτοιο ταπεινωτικό πολιτικό τέλος, τονίζοντας ωστόσο ταυτόχρονα ότι «δεν του έφταιξε κανένας...». Ενώ ορισμένοι «μυημένοι» υπενθυμίζουν ότι όταν ο Κώστας Σημίτης ήταν πρωθυπουργός, έδειχνε να τον «κρατάει» με φακέλους που είχε καλά φυλαγμένους ο Τσουκάτος και τους επέσειε σε κάθε κρίσιμη στιγμή... Αναφέρομαι βέβαια στον Άκη Τσοχατζόπουλο, τον τραγικό ήρωα των ημερών, της περιόδου, ο οποίος από πολιτικό στέλεχος με απεριόριστη εξουσία, έφτασε να βρίσκεται στις φυλακές Κορυφαλλού, κατηγορούμενος για δωροδοκίες, ξέπλυμα μαύρου χρήματος και άλλα ατιμωτικά αδικήματα...

Το επίσης τραγικό;

Μαζί του, στις ίδιες φυλακές, βρίσκονται επίσης κατηγορούμενοι για παρόμοια αδικήματα, η οικογένειά του, η σύζυγός του Βίκυ Σταμάτη, η κόρη

του Αρετή και κάμποσοι συνεργάτες φίλοι και συγγενείς του... Από τη μεριά του, ο Άκης Τσοχατζόπουλος ρίχνει όλα τα βάρη της δικής του τωρινής και τραγικής θέσης στα δύο κόμματα που έχουν κυβερνήσει την Ελλάδα, στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, τονίζει ότι οι δικές τους προεκλογικές σκοπιμότητες τον έφεραν φυλακισμένο στις φυλακές Κορυδαλλού και μιλά για σκευωρία. Από την άλλη, μια επίσης τραγική πτυχή της όλης υπόθεσης είναι η εγκατά-λειψή του από τα «πολιτικά παιδιά» του, από στελέχη που ο ίδιος ανέδειξε, βοήθησε, «έσπρωξε» την εποχή της παντοδυναμίας του. Όλοι τον έχουν ξεκάσει... Εδώ άραγε ισχύει το «ουδείς ασφαλέστερος εχθρός του ευεργετηθέντος» ή ισχύει το «έκαστος με τα έργα του»;

Όπως και να 'χει, η τραγωδία του Άκη Τσοχατζόπουλου είναι ένα γεγονός που δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητο. Όπως δεν μπορούν να αγνοηθούν τα «μνημόνια» που ο ίδιος στέλνει από τη φυλακή σε πρώην συντρό-φους του, αλλά και σε πολιτικά στελέχη από άλλους χώρους, ότι «θα ανοίξω το στόμα μου, θα μιλήσω, δεν θα σπκώσω εγώ στους ώμους μου όλες τις αμαρτίες του δικομματισμού»...

Σε κάθε περίπτωση, η συνέχεια αναμένεται εξαιρετικά ενδιαφέρουσα...

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΛΟΙ -ΑΚΗΔΕΣ...

Στην Ελλάδα, εκτός από τον Άκη Τσοχατζόπουλο, υπάρχουν πολλοί -άκηδες, Γιωργάκηδες, Αντωνάκηδες και, βέβαια, Βαγγελιάκηδες. Οι οποίοι, όπως ακριβώς ο Άκης, είναι ικανοί να απευθύνονται στην απλή λογική που τους αναιρεί, όπως ο μεθυσημένος στις ψευδαισθήσεις του. Με πλήρη φυσικότητα. Πριν από χρόνια, ο Μένιος Κουτσόγιωργας, υπουργός του Ανδρέα Παπανδρέου, που κατηγορήθηκε για μίζες, πέθανε μέσα στο Δικαστήριο που τον δίκαιζε.

Οι παντοδύναμοι άνθρωποι της εξουσίας μπορούν να κάνουν απίστευτα πράγματα όσο είναι στην εξουσία. Τίποτε, όμως, όταν δεν την έχουν. Δεν μπορούν ν' αντέξουν την ελάχιστη πίεση σ' ένα περιβάλλον καθημερινής πραγματικότητας. Το πρώτο που δεν αντέχουν είναι ο εαυτός τους. Όχι από τύψεις, αλλά από αδυναμία. Ο θάνατος του Μ. Κουτσόγιωργα δεν έκανε την Ελλάδα καλύτερη. Ούτε η φυλάκιση του ωραίου Άκη Τσοχατζόπουλου είναι απαραίτητο πως θα την κάνει. Αν το έγκλημα του Άκη είναι πως έκλεψε, το μεγάλο κόλπο ήταν πως μας κυβέρνησε...

Δεν εργάσθηκαν ποτέ τους...

Οι επικείμενες εκλογές (της Κυριακής) υπήρξαν αφορμή να ξανασκεφτώ τη σχέση που έχουν οι περισσότεροι πολιτικοί ηγέτες, όπως και πολλά από τα κορυφαία πολιτικά στελέχη, με την τόσο απλή, αλλά και τόσο κακοπαθημένη λέξη «εργασία». Επιχείρησα, λοιπόν, ένα πρόχειρο, ερασιτεχνικό απολογισμό, σχετικά με την επαγγελματική ιδιότητα ή/και σταδιοδρομία των Ελλήνων πολιτικών μας.

Αλήθεια, ποια δουλειά έχει κάνει στη ζωή του ο Αντώνης Σαμαράς; Εξ όσων γνωρίζω, φοίτησε στο Κολλέγιο Αθηνών, έπειτα σε αμερικανικό πανεπιστήμιο και σε ηλικία 26 ετών είχε ήδη εκλεγεί βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Ποια δουλειά έχει κάνει ο Κώστας Καραμανλής, πρώην αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και πρωθυπουργός; Εξ όσων γνωρίζω και πάλι, αφού φοίτησε κι αυτός σε «καλά» σχολεία και πανεπιστήμια, ακολούθησε το φυσικό, τον προδιαγεγραμμένο θα τολ-

μούσα να πω (εκ γενετής και εξ ονόματος) δρόμο της πολιτικής καριέρας. Ποια δουλειά έχει κάνει ο νεόκοπος αρχηγός κόμματος (τι άλλο θα δουν τα μάτια μας!) Πάνος Καμμένος; Εκτός, βέβαια, από γιος του πατέρα του, (πρώην) γαμπρός γνωστού επιχειρηματία (Φιλίππου, της γνωστής φίρμας γαλακτοκομικών ΦΑΓΕ) και διακεκριμένος Κένταυρος στη νεολαία της

Νέας Δημοκρατίας. Αλλά και η Ντόρα Μπακογιάννη, ποια δουλειά έχει κάνει, εκτός από κόρη και σύζυγος πολιτικού; Επίσης, αν δεν με απατά η μνήμη μου, η σχέση μερικών από τα επιφανέστερα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας (Βαγγέλης Μειμαράκης, Γιώργος Βουλγαράκης, Κωστής Χατζηδάκης) με το «κοινωνικό γίγνεσθαι» και την «παραγωγή», εξαντλείται

στο ότι διετέλεσαν επικεφαλής της κοινοτικής νεολαίας. Ας μην «αδικήσω» όμως και την άλλη μεγάλη παράταξη. Αλήθεια, ποια δουλειά έχει κάνει ο Γιώργος Παπανδρέου, μέχρι πρόσφατα αρχηγός του ΠΑΣΟΚ; Ο τόσο επίκαιρος Άκης Τσοχατζόπουλος, εκτός από στέλεχος του κόμματος του και επαγγελματίας πολιτικός, τι ακριβώς έχει επαγγελθεί (στην Ελλάδα

τουλάχιστον, ώστε να το γνωρίζουμε;) Αλλά και υπουργός του ΠΑΣΟΚ, όπως ο Χρήστος Παπουτσής, ο Κώστας Σκανδαλίδης ή η Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου, τι άλλο έχουν υπάρξει στη ζωή τους εκτός από κοινοτικά στελέχη και επαγγελματίες πολιτικοί (και μη μου πείτε, βέβαια, ότι είναι επάγγελμα υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος ή επίτροπος

στην Ευρωπαϊκή Ένωση). Αλλά και στην Αριστερά, η οποία μάλιστα με ιδιαίτερη έπαρση δηλώνει ότι, σχεδόν εργολαβικά, εκπροσωπεί τον «κόσμο της εργασίας», το τούτο δεν είναι πολύ διαφορετικό. Ποια άλλη δουλειά έχει κάνει, άραγε, η Αλέκα Παπαρήγα (Γενική Γραμματέας του ΚΚΕ), εκτός από κοινοτικό στέλεχος; Και ο Αλέκος Αλαβάνος, που απ' ό,τι ξέρω δεν έχει και μεγάλη αντίρρηση να απολαμβάνει τα οφέλη μιας διόλου ευκαταφρόνητης οικογενειακής περιουσίας; Και το πουλέν του, ο Αλέξης Τσίπρας; Και ο αντικαπιταλιστικός οδοστρωτήρας Παναγιώτης Λαφαζάνης; Και τα περισσότερα γνωστά στελέχη του ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ; Πριν βγει κανείς στην πολιτική και πριν διεκδικήσει ή απαιτήσει να εκπροσωπεί τον ελληνικό λαό, καλό δεν θα ήταν να έχει κάποια επαγγελματική οντότητα, έστω και την πιο στοιχειώδη, έστω και για κάποιο διάστημα στη ζωή του;